

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ ΙΒ' - ΑΡΙΘ. 596

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΑ ΔΥΟ ΑΔΕΛΦΙΑ, διήγημα, ὑπὸ Α. Βικέλα.

Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΓΟΥΛΛΙΕΛΜΟΣ.

Ο ΕΜΠΡΗΣΤΗΣ. Μυθιστορία Ἡλ. Βερτέ.— Με-
τάφρασις Α. Β.

Η ΓΡΑΜΜΑΤΟΦΟΡΟΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Ἐν τῷ ἐν Παρίσις γνωστῷ Συλλόγῳ τοῦ Sair—Σι-
μὼν ἀνέγνωτε ἐπ' ἐσχάτου ὁ μαρτυρῶν de Queux de
Saint-Hilaire μεταφράσιν ἑλάν περυσνηθεῖσαν τοῦ ἐν τῇ
Ἑστίᾳ τῷ πρώτῳ δημοσιευθέντος διηγήματος τοῦ κ.Δ.Βι-
κίλια «Ἡ ἀσχηγὸν ἀδελφεία». Ὁ λόγιος καὶ φιλέλλην μαρτυ-
ρῶν ἔχει μεταφράσιν εἰς τὴν γαλλικὴν γλώσσαν καὶ τὰ ἑλ-
λὰ τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως διηγήματα, ἅτινα ἐδημοσιεύθη-
σαν ἐν τῇ Ἑστίᾳ, πάντα δ' ὁμοῦ διὰ ἀποτελέσασθαι ἕνα
τοῦν προεγγὺς ἐκδοθῆσμενον τύπος διότου.

— Τὸ ἐν Ἀθῶναις Πανεπιστήμιον ἀπεφάσισε νὰ πανηγυρίσῃ τὴν κατὰ τὸ ἐνσώτως ἔτος συμπληρωμένην πεντηκονταετηρίδα τῆς συστάσεως αὐτοῦ δι' ἰδρυσμένης ἀνδριάντος τῆς Βασιλίσσης ἐν τοῖς προπυλαίοις τοῦ διδακτηρίου. Τὸ Πανεπιστήμιον τοῦτο συνεστάθη ἐν ἔτει 1837, ὅπως ἐν αὐτῷ ἐφετάζονται οἱ τῶν περὶ τὴν πρωτεύουσάν ἐκπαιδευτηρίων μαθηταί. Ἐκτοῦ δὲ προσετέθησαν εἰς αὐτὸ τὸ Πανεπιστημιακὸν κολλέγιον (University College) μετὰ δύο σχολῶν (φιλοσοφικῆς μετὰ τῆς νομικῆς καὶ τῆς ἱατρικῆς), τὸ ἐκκλησιαστικὸν Βασιλικὸν κολλέγιον (Kings College) καὶ τὸ Νέον κολλέγιον (New College).

— Ἐν Ἐλισφόρτῃ εἰσάχθη τὸ πρῶτον φινικινὸν μελό-
δραμα, ἐπιγραφόμενον *Αρρελά* καὶ ὑπόθεσιν ἔχον τὸν γνω-
στὸν γερμανικὸν μῦθον τῆς Σειρῆνης τοῦ Πήνου. Ἐμελοποιήσεν
αὐτὸ ὁ ὑπερεβδόμηκοντούτης καθηγητὴς Φρειδερίκος Πάκιους.

— Προσεχῶς ἐκδίδεται ἐν Ἰερῇ «Ἱστορίᾳ τῆς καταλύσεως τῆς ἐλληνικῆς καὶ ρωμαϊκῆς θρησκείας» ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τῆς θεολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Graifswald Μίχαερος Σούλτσερ. Ἐν τῇ πρώτῃ τήμῃ ἔκαστος ἐξ ἡμῶν συγγραφεὺς τὸν μέγαν καὶ δεινὸν ἀγῶνα τῆς χριστιανικῆς πολιτείας καὶ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὴν ἐλληνικὴν καὶ τὴν ρωμαϊκὴν θρησκείαν ἀπὸ τῶν ἀρχῶν αὐτῶν ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου μέχρι τῆς λήξεως αὐτῶν ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ἰουστινιανοῦ. Ὁ δεύτερος τόμος θὰ ἐκτεταχῇ τὰς τύχας τῆς ἀρχαίας θρησκείας ἐν ταῖς διαφόροις χώραις τοῦ μεγάλου Ῥωμαίου κράτους.

— Τὸ τεύχος τῆς ἐν Λονδίῳ ἐκδομένης *Κλασσικῆς*
ἐπιθεωρήσεως (*The Classical Review*) τοῦ μηνὸς 'Ιου-
λίου περιέχει πλὴν ἄλλων καὶ τὰς ἐπομῆνας περὶ τῆς ἑλληνικῆς
φιλολογίας πραγματευομένης διατριβάς: Ἀριστοφάνεια, ὑπὸ
R. V. Tyrell. Περὶ τινων σχολικῶν ἐκδόσεων ἀρχαίων ἑλληνι-
κῶν δραμάτων, ὑπὸ A. W. Verrall. Περὶ τῆς ἐν Βιέννῃ
ἐκδομένης συλλογῆς ἐκκλησιαστικῶν συγγραμμάτων, ὑπὸ W.
Sanday. Περὶ τῆς παλαιογραφίας ἐν Γαλλίᾳ, ὑπὸ E.
Maunde Thompson. Περὶ τῆς ἀγγλικῆς μεταφράσεως τοῦ
περὶ δημοσίας οἰκονομίας τῶν Ἀθηναίων συγγράμματος τοῦ
Boeckh, ὑπὸ L. C. Purser κλπ.

— Ἐν τῇ περὶ τῆς καταστάσεως τῆς συγγρόνου Ἑλλάδος

μαρχᾶ μελέτη, ἣν ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως ὁ κ. Βυρνούς, πρῶν διευθυντῶν τῆς ἐναυθα Γαλλικῆς Σχολῆς, εἰς συνεχῆ, τευχὴ τῆς 'Επειρωθήσεως τῶν Διο. Κόσμων, γράφει τινὰ καὶ περὶ τύπου· «Αὐτοῖς ἐν οὐνόδηπτε σπουδαῖον βιβλίον, οἷον τὴν ἐλληνικὴν ἱστορίαν τοῦ κ. Παπαρρηγοπούλου, ἡ ἐφημερίδα τινά, ὡς τὴν 'Αερόπολιν, τὴν *Pauly-vergeois*, τὴν 'Εστία, καὶ θὰ ζήτετε, πλην λέξεων καὶ ἀσχημάτων τινῶν διαφορῶν, τὰ ἄρθρα αὐτῶν εἰς γεγραμμένα εἰς ἀρχαίαν γλῶσσαν, δι' ὕλικού ἀρχαίου, γαλλικῶν φέροντος ἐνύμκ.» Περὶ τοῦ Ρωμηοῦ δὲ τῆς δημοφιλῆς ἐφημερίδος ἐφημερίδων γράφει ὁ ἀρθρογράφος εἰδικῶς· Αἱ 'Α-θῆναι παρέρχονται ἴσως μοναδικὸν ἐν τῷ κόσμῳ, διὰ τὸ ἀσύνηθες αὐτοῦ, προκάδειγμα· μεταξὺ τῶν ἐν τῇ πόλει ἐκιδ-δομένων ἐφημερίδων ὑπάρχει τις γεγραμμένη ἐξ ὁλοκλήρου ἐμμέτρως. Οὐχὶ μόνον τὰ ἄρθρα αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ αἱ εἰδήσεις, αἱ ἀγγελίαι, ἡ ἡμερομηνία καὶ ἡ ἐπιγραφή αὐτῆς εἰσι γε-γραμμένα εἰς στίχους δεκαπενταυλλάβους ἐν δημόδι γλώσσῃ ἐπιγράφεται ὁ Ρωμηός, καὶ δὲν εἶνε μὲν λίαν ποιητικῇ, ἀλλ' εἶνε διασκεδαστικώτεται.»

— 'Εν Παρισίοις ἀπετεφρώθη κατ' αὐτὰς ἐν ὧρα παρ-
ραστᾶσθως τὸ μέγα θέατρον τοῦ *Komique Melodramatique*,
κατὰ δὲ τὴν πυρκαϊὰν εὗρον οἱ κτὼν θάνατον πολλὰ θύματα.
'Εκ τοῦ θιθεμένου τούτου συμβάντος λαμβάνουσαι τὸ ἐνδόξι-
μον αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουσι λυπηροτάτην στα-
τιστικὴν περὶ τῶν ἐν θεάτροις πυρκαϊῶν, ἐξ ἧς συνάγεται
ὅτι οὐδὲν ἐκ τῶν πρὸ αἰῶνος ἀνεγερθέντων θεάτρων διστάθη
μέχρις ἡμῶν, ἀλλὰ πάντα ἐπυρπολήθησαν. Οὕτως ἐπυρπο-
λήθησαν ἀπὸ τοῦ 1750 μέχρι τοῦ 1760 θέατρα τέσσαρα,
ἀπὸ τοῦ 1760—1770 θέατρα 8, ἀπὸ τοῦ 1770—1780 11,
ἀπὸ τοῦ 1780—1790 13, ἀπὸ τοῦ 1790—1800 15, ἀπὸ
τοῦ 1800—1810 17, ἀπὸ τοῦ 1810—1820 18, ἀπὸ τοῦ
1820—1830 32, ἀπὸ τοῦ 1830—1840 30, ἀπὸ τοῦ 1840—
1850 54, ἀπὸ τοῦ 1850—1860 76, ἀπὸ τοῦ 1860—1870
103, ἀπὸ τοῦ 1870—1880 169, καὶ ἀπὸ τοῦ 1880—1885
174, ἥτοι ἐνθὺς δισατήματος ἑκατὸν τριάκοντα πέντε ἐπών-
η ἐπυρπολήθησαν ἐν ὅλῳ 724 θέατρα. Κατὰ τὰς καταστροφὰς
ταύτας τὰ θύματα ἀρθμοῦσιν εἰς 6573 άτομα. Δαινότερα
δὲ καὶ σημαντικώτερα ὑπῆρξαν αἱ καταστροφαι τοῦ θεάτρου
τῆς αὐστριακῆς πόλεως Καποδίστρια, τῷ 1794, καθ' ἣν ἀπω-
λέσθησαν 1000 ἄνθρωποι, ἡ τοῦ τῆς Πετροπόλεως, ἐν ἔτει
1836, καθ' ἣν ἐκάρησαν 800, ἡ τοῦ τῆς Καντώνης, ἡ φοβε-
ρώτερα πασῶν, καθ' ἣν ἀπωλέσθησαν 1670, ἡ ἐν ἔτει 1871
τοῦ θεάτρου τῆς Τιέντσιν καθ' ἣν ἀπωλέσθησαν 600 καὶ ἡ
τοῦ τῆς Βιέννης θεάτρου τοῦ Ringstrasse πρὸ τινων ἐτών
καθ' ἣν ἐκάρησαν ὑπὲρ τοὺς 400.

Εἰς ἐπισφραγίσιν τῶν ἑορτῶν τῆς πεντηκονταετηρίδος τοῦ Πανεπιστημίου εἰσδόχῃ τὸ παρελθὼν Σάββατον ἐν τῷ θεάτρῳ τῶν Ὀλυμπίων ὑπὸ φοιτητῶν αὐτοῦ τοῦ Ὀιδιπέου Τάραντος τοῦ Σοφοκλέους, κατὰ μετάρρῃσιν τοῦ κ. Ἀγγέλου Βλάχου. Τὸ θέατρον ἦν μεστὸν πλήθους, ἐν ᾧ διεκρίναντο ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια, οἱ ὑπουργοὶ καὶ τὸ διπλωματικὸν σῶμα. Ἡ διδασκαλία τοῦ δράματος ἐγένετο ἄνευ διαιλεμμάτων διαρκέσασα περὶ τὰς δύο ὥρας, καὶ ὅλον δὲ τὸ θέασημα τοῦτο τὸ ἀκρατήριον μετ' ἀδιαπτώτου προσοχῆς παρηκολούθει τὴν παράστασιν. Ἡ μετάρρῃσις τοῦ κ. Βλάχου, κατὰ τὴν γενικὴν ὁμολογίαν, εἰς ἀκρίβει καὶ γλαφυροτάτη. Μὴ ἀπομακρυνθεὶς τῆς λέξεως τοῦ πρωτοτύπου, ὁ μεταρραστής ἡδύνει καὶ δώσῃ εἰς τοὺς ἀκροατὰς αὐτοῦ εὐκρινεὶ ἰδέαν τῶν καλλωπῶν τοῦ Σοφοκλείου δράματος, ἐν ᾧ τὸ πάθος καὶ ὁ ἔλεος ἐναρμονίως συναναμειγνύονται ἐν γλώσσῃ καὶ ἐννοίαις αὐτὸ τοῦτο βεσπεσίαις. Τὰ χορικά τοῦ δράματος ἐψάλλοντο κατὰ τὴν μουσικὴν τοῦ Γερμανοῦ Βέλ-λερμαν, ἥς ἡ ἐμμελὲς μεγαλοπρέπεια μετάργει τὸν ἀκρατήν ἔθνον καὶ ἀναφρίσσαντα ἐκ συγκινήσεως εἰς τοὺς φαεινοὺς τῆς ἀργαυιότητος κόμπους. Οἱ διδάξαντες τὸ δράμα νέοι, καίτοι ἀπειροὶ τῆς σκηνῆς, ὑπεδύησαν οὐχ ἥττον ἐκαστοὶ τὸ ἐκόντου πρόσωπον μετ' ἱκανῆς ἐπιτυχίας. Αἱ